

den Tro, at der findes adskillige af dem, der krympe sig ved den Dag, da de skulle til at gaa i Spænd med det ærede Medlem for Thisted om hans militære Opgave. Medens jeg omtaler det ærede Medlem for Thisted, vil jeg for øvrigt sige, at jeg sad og hørte med en vis Medfølelse paa den Fremstilling, han gav forleden Dag af Skansen Nr. 2 og de Kalamiteter, som vare afstedkomne der. Jeg har imidlertid faaet en anden Opfattelse af den Slags Krigshistorier. Jeg erindrer godt, at jeg som Dreng har hørt min Fader fortælle Krigshistorier, der gik omtrent paa samme Maade som den, det ærede Medlem for Thisted fortæller, men han var kommen til en anden Opfattelse. Hvis der nogen Sinde kunde gøres noget for at forebygge dette, da er det: bort med alt dette Militærvæsen. Det er det sikreste, thi selv om vi indrette vort Forsvarsvæsen, vore Skanser og Fæstninger i og om København eller hvor som helst, mon de saa ere en Smule bedre efter Nutidens Forhold end det, der var til Stede i Skansen Nr. 2 efter Datidens Forhold? Jeg tror sikkert og vist, at de Angrebsvaaben og det Angrebskys, som nu skal angribe de nuværende Foranstaltninger, ogsaa er saa meget stærkere, det vil atter blive en Musesælde, hvor vi kunne se en Gentagelse af det, der skete nede i Skansen Nr. 2. Nej, der har det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) absolut Ret; det eneste sikre er at lade al den Fæstningshalløj være, da ere vi mest sikre paa ikke at komme ind i disse Tilstande, og da ere vi ogsaa mest sikre paa at bevare vor Selvstændighed.

Saa er der en anden Ting, jeg ogsaa gerne vil fremdrage. De ærede Medlemmer, som da vare til Stede, erindre jo, at det ærede Medlem for Odder (Nielsen-Grøn) stod op den Gang, det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) havde Ordet første Gang, og nok saa demonstrativt sagde: det er Usandhed. Nu kom han forleden Dag med sin, ja, jeg vil ikke sige Undskyldning, for det var det jo ikke, men det lød jo underligt, naar det ærede Medlem for Ringsted sagde: Det ærede Medlem for Odder har sagt, at han ikke var forpligtet til at stemme for Løjtnantslønningerne, at han saa afbrød ham og sagde, det er Usandhed. Nu kommer han til Erkendelse af, at det var vistnok forkert. Det dæmrede ligesom lidt op i hans Erindring, at han selv havde underskrevet en Erklæring med sit Navn, hvorved han godtgjorde, at han netop havde sagt dette, at han var ikke forpligtet. Denne Erklæ-

ring er fremkommen paa Grund af en af mine Udtalelser ved et Møde, fordi jeg efter et Referat havde sagt, det ærede Medlem for Odder vil ikke stemme for Løjtnantslønningerne nu. Da underskrev han en Erklæring, som begyndte med disse smukke Ord: „Folketingsmand Jens Jørgen Jensen og Sandheden“, og han mente, at naar jeg havde fremstillet det saaledes, at han havde sagt, at han ikke vilde stemme for Løjtnantslønningerne, saa var det en Omgaaen af Sandheden. Jeg har refereret efter de Referater, der ere fremkomne. Jeg var ikke selv til Stede, og jeg tænker, at naar det ærede Medlem for Odder (Nielsen-Grøn) kan fremkomme med saa store Ord, maa det nok være sandt, men saa er Fejlen i hvert Fald ikke min, thi det var paa Grundlag af disse Referater, jeg udtalte mig. Nu stod det ærede Medlem op den anden Dag og sagde, at han havde ikke rigtig hørt, hvad det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) sagde, men han havde hørt nok til at sige, at det var Usandhed. Hvor kan en Mand staa op og sige, at det og det er Usandhed, naar han siger, at han ikke hørte, hvad der var sagt? Jeg synes rigtignok, det lyder utroligt. Men nu komme vi til det morsomste for mit Vedkommende. Der er en navngiven Indsender, en af det ærede Medlems politiske Meningsfæller, som er fremkommen med et lille Tilsvær i „Odder Dagblad“ med Overskriften: „Endnu en Gang Hr. Nielsen-Grøn og Løjtnantslønningerne“: „Da jeg var til Stede ved det berømmelige Møde i Boulstrup, tør jeg maaske bede om Plads for følgende: Det er klart som Amen i Kirken, at vor Folketingsmand, Hr. Nielsen-Grøn, sagde, at han vilde ikke stemme for Officerslønningerne, da Lærer Fogh spurgte ham derom. Dertil svarede Hr. Fogh: Saa er det Humbug, naar Nielsen-Grøn ikke vil følge sin Fører.“

Formanden: Det er ikke rigtigt at oplæse saadant af Aviserne her i Tinget. Det er ikke autentiske Oplysninger.

J. J. Jensen: Jeg skal heller ikke læse mere, men jeg mente, at naar Konseilspræsidenten forleden oplæste af et Blad, kunde jeg maaske tillade mig at oplæse et Par Linier. Naar vi saa se, at denne Fremstilling ogsaa tages tilbage, saa ved jeg næsten ikke, hvad man længere kan tro. Jeg har hidtil ikke taget mig det ærede Medlems Skrivelser eller Optegnelser nær, jeg har regnet dem for saa